

[Pinhott.]

for den private Trafik, som gik ud paa at rive til sig og skaffe sig en Plads, hvor man kunde indhegne og forbyde andre at komme. Man kunde have modsat sig det mere, end man har, men det er ikke let for en enkelt Mand at staa imod. Det, der nu stilles Forslag om, er en Hjælpelov til at regulere det hele, saaledes at den yderste Havklit, der i Almindelighed er 200—300 Meter bred, bliver fredet. Det er det Sted, hvor Sandflugten skal have sin Gang, der kommer Sandet rygende op fra Havet, naar det er kastet op af Tidevandet, og der skal det have Lov til at aflejre sig. Her skal vi derfor holde Marehalmen i en passende Stand, og i Almindelighed er denne Havklit allerede nu fredet; Lodsejerne har ikke engang Færdselsret eller Jagtret paa den.

Hvis vi vil tænke paa at holde nogenlunde ordentlige Tilstande derovre, maa vi imidlertid ogsaa tænke paa de Naturskønheder, vi har i den yderste Havklit, men de bliver komplet tilsidesat og ødelagt, hvis man faar en hel Cigarkassebebyggelse langs med Klitten. Jeg skal her vise Tinget en Udstykningsplan, jeg har faaet sendt fra Matrikulsvæsenet til Erklæring. Det vil her ses, hvordan man 1 km eller 2 ned har udstykket Kysten lige ud til Havet i ganske smaa Lodder for at kunne sælge alle disse Lodder, som derefter vil blive bebygget i de kommende 10 Aar. Det er efter min Mening et saa frygteligt Perspektiv, her oprulles, at enhver maa kunne se, det er paa høje Tid, der bliver grebet ind. Jeg vil derfor ogsaa sige til det høje Tings Medlemmer, at naar nu Ministeren har fremsat dette Lovforslag, maaske i en sen Time, er det næsten nødvendigt, at det bliver gennemført i denne Samling, for ellers kan der ske ganske uberegnelige Ting.

Jeg haaber ikke, nogen tror, at jeg vil være med til at fratage den Befolkning, jeg er opvokset iblandt og har virket iblandt indtil i Dag, nogen som helst rimelig Retighed, tværtimod. Mangfoldige af de Mennesker, som bor derude, har takket mig, fordi jeg har rejst dette Spørgsmaal, og sagt, de var glade for det, fordi de kunde se, at deres Land derved blev fredet. Som ogsaa den foregaaende Taler fremhævede, sker der ikke den enkelte Lodsejer nogen Uret. Der kan maaske ske en Spekulant nogen Uret; en Spekulant, som har været snedig og købt den yderste Ende af en Klitlod kan maaske blive narret for Fortjeneste, men den almindelige Lodsejer, han, som har den Ejendom, hvorfra der er udstykket, faar en Fordel, idet Bygge-

grundsmulighederne herefter vil rykke tilbage til hans Lod. Der er ikke Tale om, at der bliver en eneste Bygning mindre opført af den Grund, der bliver ikke lagt noget som helst Baand paa den frie Benyttelse af Havet, men det, der sker, er, som jeg har hørt en Mand fremhæve, at Folk, der bor inde i Landet og ikke har Raad til at skaffe sig et Hus derude, de kan køre derud om Søndagen og være sikker paa, at de ikke kommer til et Sted, der er afegnet, men et Sted, hvor de kan sidde og fornøje sig. Man maa paa den anden Side ogsaa lægge Vægt paa, at Klitbestyrelsen skal have Lov til i bestemte Tilfælde at afspærre visse Arealer, som er saa medtaget af Færdselen, at Klittaget og Marehalmen er gaaet ud, saa at det maa fornyes, og der kan jo kun komme Grøde i det, naar Folk ikke, efter at der er sket Nyplantning, faar Lov til at ødelægge det straks den samme Sommer. Der, hvor jeg bor, har man Statskassen bag sig, fordi det er Staten, der ejer Arealerne, og der bliver hvert Aar ofret 3 000 Kr. paa Reparation af den Ødelæggelse af Havklitten, som Sommergæsterne foraarsager; det kan man altsaa gøre der og holde Ødelæggelsen nede, men det vil for Resten vise sig, at det i Længden bliver vanskeligt, hvis man ikke kan gaa til Fredning i en vis Tid. Efter min Mening er der, fordi man skærmer Kysten mod en Vandalisme, ingen Grund til Ængstelse for nogen som helst Art af Overgreb. Man sikrer dem, der bor inde i Landet, og som ikke har Raad til at skaffe sig Hus derude, Adgang til Stranden paa en saadan Maade, at de kan lejre sig i Klitten og have Adgang til at komme ud til Stranden uden at standses af Pigtraad og alle mulige andre Hegn.

Derimod bliver det tilladt f. Eks. Fiskere at have en lille Bod derude, hvor de kan have deres Fiskeredskaber. Jeg gaar ud fra, at Klitinspektøren til enhver Tid vil være klar over, at det skal de have Tilladelse til, ellers vil Ministeriet give Tilladelse til det. Der skal ikke ske nogen som helst Uret, men der skal skaffes vort Folk, vort Land den Ret, at vi ikke lader en af vore allerskønneste og mest storstilede Kyststrækninger ødelægges. Jeg takker den højtærede Minister for, at han har taget sig af denne Sag, og lover at medvirke til, at den kan nyde hurtig Fremme i Rigsdagen, men saaledes naturligvis, at de ude paa Landet, der har Lyst til at komme herind og snakke med et om Sagen nedsat Udvalg, ogsaa faar Anledning til det; saa der ikke skal ske nogen som helst Overraskelse for nogen Part.